

Калинче.

Учихъ те, Линче, учихъ те
на моя пуста угода—
съсь тия тенки алтъни
дѣлничень день да не ходишь.

Да не заплиташъ толкова
ситни косици на празникъ,
да не затыквашъ утрина
босилковъ стрѣкъ и мерднани.

Дали е време за гиздостъ,
Калинче, и за ходене? —
послушай колко майки сѣ
писнали въвъ селото ни.

Черни повои стѣгнаха
тримата наши съседи;
нощесъ и тѣхъ ги въ Инджата
незнайна участь поведе.

Станали страшни хората,
много ни налба налегна.
Малкия мѣсець измина
пакъ въ село слънце не свѣтна.

Покрий си, Линче, шийката,
снеми си низко фустана,
докато мине върлото
и друго време настане.